

Když se Mat ráno probudil pod listem banánovníku, na jeho nose už chvíli seděl komár, který se očividně rozhodl, že právě nos je nejchutnější část jeho těla.

„Jedeš ty potvoro!“ plácl Mat komára, ten však, jako by se mu vysmíval tím tenoučkým pískotem, se kterým se od něj odebral, pravděpodobně otravovat Tes. Ta už vedle něj dávno neležela, zato již dobrou půl hodinu skládala dlouhé klacky do tvaru slova „HELP“.

Příklad 1: Tes chce postavit nápis “HELP” ze dřeva s použitím klacků s rozměry 5x5x100cm (každý klacek je čtyřboký hranol. Hustota dřeva je 800 kg/m³. Kolik kg klacků musíme nasbírat?

Hustota je veličina, která nám říká, kolik váží 1 m³ látky. Např. 2 m³ dřeva váží 2 × 800 = 1600 kg.

„Ach jo, Mate. Nikdo si nás nevšimne, jsme někde uprostřed Indického oceánu a k Araratu je cesta ještě daleká. Kdo ví, jestli to tady vůbec přežijeme!“ tesnila Tes.

„Neboj se, Tes,“ uklidňoval ji Mat. „Musíme jen trpělivě čekat a zatím se přizpůsobit podmínkám.“ V hloubi duše ale věděl, že pokud nezačnou hledat jiná řešení, jak se z této situace dostat, jejich šance na přežití se bude neúprosně zmenšovat. „Začneme tím, že si převaříme mořskou vodu a z chaluh a ryb uvaříme polévku, abychom měli nějaké jídlo.“

„Dobrá, trochu suchého dřeva máme, ale nevím, jestli ho bude dost. Budeme se muset holt spokojit s tím, co máme.“

Příklad 2: Mat a Tes chtějí převařit vodu. Už je ale zima a mají málo suchého dřeva, proto tedy vždy přikládají jenom pár třísek každých 5 minut. Než třísky shoří, ohřejí vodu o 12 stupňů. Zároveň voda stihne každou minutu vychladnout o jeden stupeň. Za jak dlouho dostanou Mat a Tes vodu na 100 stupňů, když má na začátku teplotu 15 stupňů?

„Polévka byla vynikající, Tes!“ pochvaloval si Mat skromný pokrm, který Tes uvařila.

Tes se usmála: „Takže ti ta smrdutá ryba nevadila?“ Mat jen protočil oči, ale vzápětí si všiml něčeho zvláštního. Z lesa mezi křovím se rozsvítily dvě velké oči. A vzápětí dvě další a dalších několik, až na něj koukal celý les. Mat s hrůzou v obličeji zíral na celé množství očí, které na něj hleděly a podezíravě si jej prohlížely.

„Tes. Pomalu se otoč,“ důrazně řekl Tes, která právě uklízela zbytky provizorních misek ze dřeva.

„Proč?“ řekla a otočila se. Oči však mezitím zhasly a Tes tak hleděla jen do prázdného lesa. „Co se stalo?“

„Byly tam oči! Mnoho očí!“ vyjekl Mat.

Tes se na Mata upřeně podívala a řekla: „Asi ti to sluníčko nedělá dobře. Půjdeme spolu pod stromy do lesa.“ Mat souhlasil, i když ho předchozí nepříjemná zkušenost vyděsila. Řekl si totiž, že ať už to bylo cokoli, Tes ty potvory vyděsila, takže se po jejím boku nemá čeho bát. Jakmile však došli na okraj lesa, znovu se ozval ten příšerný zvuk ze včerejšího večera.

„Co to bylo?“ vyděsila se Tes. „Mate! Co se to tu děje?!“ Mat jen pozorně sledoval okolí, když v tu ránu za ním přiběhla opice a vlepila mu nějaké ovoce přímo do obličeje.

„To zvíře si snad dělá srandu!“ rozohnil se Mat a rozběhl se za opicí. S Tes, která mu byla v patách, se rozhodli drzouna vypátrat za každou cenu. Prodrali se za opicí křovím a otevřel se jim ohromující výhled na jakési opičí město. Všude kolem byly vystavěny primitivní přístřešky, lávky, pelechy a v centru všeho dění byl obrovský keř plný malin.

Příklad 3: Mat a Tes sbírali půl hodiny maliny. Tes celkem nasbírala 85 malin. V druhé desítkce minut nasbírala 2,5krát víc malin než v té první a zároveň nasbírala o 35 malin více než v posledním (třetím) desetiminutovém úseku. Mat celkově nasbíral o 16 více malin než Tes v jejích nejúspěšnějších 10 minutách. Kolik malin nasbírali Mat a Tes za tuto půlhodinu dohromady?

Když si jich opice všimly, rozhodly se na ně zaútočit. Celkem 20 opic po nich za hrozivého vřeštění začalo házet papáji a jiné ovoce, zatímco Mat a Tes hledali úkryt před útokem. V tu chvíli se zase ozval ten otřesný zvuk. Všechny opice zpozorněly a téměř okamžitě zalezly do svých doupat. Mat s Tes se rychle vydali schovat pod půdní převis, ke kterému vedla bahnitá cesta.

Příklad 4: Mat skákal v blátě tak že vždy skočil o 50 cm dopředu. Střídal nohy tak, že skočil nejprve na levou nohu pak na obě nohy pak na pravou nohu a zase na obě nohy. Takto to opakoval. Kolikrát měl na zemi pravou nohu, jestliže doskákával 25,5 m od počátku bahnitě cesty?

A jejich hbitost se jim vyplatila. Mýtina se totiž začala hemžit podivnými tvory. Nebyly to ani ptáci, ani savci. Jako had nebo ještěrka to taky nevypadalo. Jednalo se snad o...

„Dinosaurus?“ špitla Tes. „Nemají být už dávno mrtví? Všichni?“

„Pst!“ sykl Mat. „Musíme být ticho!“ Obrovský triceratops se právě rozběhl přes celou mýtinu a začal prohledávat okolí. Následovalo ho stádo o čtyřech dalších. Když se už se ale přibližovali k převisu, kde se ukryvali Mat a Tes, ozval se už poněkoli káté onen hrozivý zvuk. Celé stádo triceratopsů se zvedlo a rozuteklo do všech stran. „Uff, snad už se nevrátí,“ oddechl si Mat. „Pomalů můžeme utéct zpět na pláž... Tes? Co se děje?“ Tes, celá bledá ze sebe vykoktala: „Mate? Už asi vím, co je přinutilo utéct.“ Mýtinu zastínil stín většího dinosaura, minimálně pětkrát větší než stíny triceratopsů. A jeho kroky očividně mířily k jejich úkrytu.

Konec 2. série!!!

Hodně štěstí!!!

Řešení této série odešli nejpozději do 30. ledna 2025!

Zasílejte na adresu:

Mates
Gymnázium,
Polička
nábřeží Svobody
306

Řešení můžeš také zaslat na e-mailovou adresu:

mates@gympolicka.cz
(tato adresa slouží i pro případné dotazy)

Webové stránky:
matesgympolicka.tode.cz